

KAPITALISMI JA „PARLAMENTTI“

Demokratismiin totuudet eivät saa peittää meiltä sitä seikkaa, — joka porvarillisilta demokraateilta jää usein huomaamatta, — että kapitalistisissa maissa edustuslaitokset välttämättä aiheuttavat muodoiltaan omalaatuista pääoman vaikutusta valtiovaltaan. Meillä ei ole parlamenttia, — mutta parlamenttikretinismiä liberaalien keskuudessa, *parlamentti-turmelusta* kaikkien porvarillisten duumaedustajien keskuudessa meillä on vaikka kuinka paljon.

Työläisten on omaksuttava kunnolleen tämä totuus, jos he tahtovat oppia käyttämään edustuslaitoksia työväenluokan tietoisuuden, yhteenliittyneisyyden, kelpoisuuden ja toimekkisuuden kehittämistä *varten*. Kaikki proletariaatille vihamieliset yhteiskunnalliset voimat — „byrokratia”, maanomistus, pääoma — jo käyttävät näitä edustuslaitoksia työväkeä *vastaan*. Täytyy tietää, miten ne sen tekevät, jotta opittaisiin puolustamaan työväenluokan itsenäisiä etuja ja sen itsenäistä kehitystä.

III Duuma on päättänyt antaa palkintoja kotimaisille koneenrakentajille. Millaisille kotimaisille? — Venäjällä „työskenteleville”!

Mutta kun katsotaan, niin havaitaankin, että juuri ulkolaiset kapitalistit ovat siirtäneet tehtaitaan Venäjälle. Tullimaksut ovat suuret — liikevoitot ovat suunnattomat — siksi ulkolainen pääoma siirtyykin Venäjän *rajojen sisäpuolelle*. Esim. amerikkalainen trusti — miljonäärikapitalistien liitto — on rakennuttanut Moskovan lähistölle, Ljubertsyyn, suuren maatalouskonetehtaan. Harkovissa taas kapitalisti Mehlhose ja Berdjanskissa kapitalisti John Greaves valmistavat maatalouskoneita. Kuinka paljon „aitovenäläistä”,

„kotimaista” onkaan noissa teollisuudenharjoittajissa, eikö totta?

Mutta on selvää, että ilman venäläisten kapitalistien kaikinpuolista apua ne *eivät voisi* toimia Venäjällä lainkaan. Käsi käden pesee. Amerikkalaiset, englantilaiset ja saksalaiset kapitalistit kahmivat liikevoittoa venäläisten kapitalistien avulla, joille siitä lohkeaa varsin hyvä osa. Ottakaamme esim. Lenan kultakentät tai Uralilla olevat vuoriteollisuuslaitokset. Miten monta miljoonaa ovatkaan ulkolaiset ja venäläiset kapitalistit jakaneet siellä keskenään!

Duma on siinä suhteessa hyvin hyödyllinen herroille teollisuudenharjoittajille. Kapitalisteilla on sekä Duumassa että Valtakunnanneuvostossa melkoinen määrä omia edustajia, ja sitä paitsi ei tilanherrakaan ole nykypäivinä mitään, ellei hänellä ole pääomaa. Duma on sekä kapitalisteille että tilanherroille valmis koneisto, jolla voidaan säätää lakeja „palkinnoista” (*itse itselleen*), suojelustulleista (s.o. toisesta palkintomuodosta itseään varten), toimiluvista (kolmas palkintomuoto itseään varten) ja niin edespäin *loppumattomasti*.

Liberaalinen „Skeptikko” liberaalisessa „Retsh” lehdessä kirjoitti siitä melko hyvin. Hän kirjoitti niin vaikuttavasti „nationalisteja” vastaan (kun ovat itse itselleen määränneet „palkintoja” herrojen Greavesin, Mehlhosen, Ellworthyn ynnä muiden yhtiöiden „kotimaisen” koneenrakennuksen edistämiseksi), että minuunkin tarttui hänestä hieman skeptisismiä.

Niin, „nationalisteja” hra liberaalinen „Skeptikko” paljastaa melko hyvin. Mutta miksi hän ei puhu mitään kadeteista? Kun esim. Golovin hankki toimilupia, niin eiköhän *Duuman edustajan* ja Duuman entisen puheenjohtajan asema häntä auttanut tuossa hyödyllisessä ja rahakkaassa puuhassa?

Kun Maklakov kahmi „Tagijev”-palkkioita, niin eiköhän Duuman edustajan asema helpottanut häntä tuollaisten „edullisten” asioiden hoidettavakseen saannissa?

Entä kuinka monet muut kadetilaiset tilanherrat, kauppiat, kapitalistit, rahamiehet, asianajajat ja liikemiehet ovat laajentaneet liiketoimiaan, lujittaneet „yhteyksiään”, saaneet „asiansa” luistamaan kansanedustajan nimen ja

niiden etuisuuksien, niiden mukavuuksien avulla, joita tämä nimi tarjoaa?

Entä jos pantaisiin kiertämään kyselylomake Duuman edustajien suorittamista ja Duuman edustajien osanotolla suoritetuista rahatoimista?

Niin, mutta kaikissa kapitalistisissa maissa on suoritettu toimenpiteitä „liikesalaisuuksien” suojelemiseksi, ettei yksikään „parlamentti” sallisi sellaista kyselyä.

Mutta työläisedustajilla on epäilemättä paljonkin tiedos-
saan tästä kysymyksestä, ja jos hiukan vaivaudutaan, yritetään, kerätään tietoja, valikoidaan aineistoa, etsitään sanomalehdistä, tiedustellaan pörssistä j.n.e., niin voidaan itsekkin laatia varsin opettavainen ja varsin hyödyllinen „kyselylomake” duumaedustajien suorittamista ja näiden edustajien osanotolla suoritetuista liiketoimista.

Euroopan parlamenteissa nuo liiketoimet ovat yleisesti tunnettuja ja työläiset paljastavat niitä alituisesti saattaen julkisuuteen afäärimiesten nimet — kansalle opiksi.

„*Nevszkaja Zvezda*” № 13,
kesäkuun 17 pnä 1912
Allekirjoitus: *Ei-liberaalinen*
skeptikko

Julkaistaan „*Nevszkaja Zvezda*” lehden
tekstin mukaan